

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ursu Silvia, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Ursu împotriva Procuraturii Generale privind constatarea ilegalității refuzului Procuraturii Generale precum și obligarea Procuraturii Generale să-i calculeze și să-i achite suma restantă de bani, reținută în perioada 2010-2012 în valoare totală de 12 450 lei sub formă de ajutor material calculat la acordarea concediului anual, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 06.10.2014, reclamanta Silvia Ursu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale privind constatarea ilegalității refuzului Procuraturii Generale și obligarea Procuraturii Generale să-i calculeze și să-i achite suma restantă de bani, reținută în perioada 2010-2012 în valoare totală de 12 450 lei, sub formă de ajutor material calculat la acordarea concediului anual.

În motivarea cererii, reclamanta Silvia Ursu a indicat că la data de 06.06.2014 a adresat Procuraturii Generale o cerere prin care a solicitat de a i se prezenta informația referitor la sumele achitate în calitate de indemnizație de concediu și ajutor material prevăzute în conformitate cu legislația muncii și contractul colectiv de muncă din 31.12.2009, pentru perioada anilor 2009-2012 (cu calcule detaliate, indicând sumele la ambele capete de cerere pentru fiecare an în parte).

Menționează reclamanta că prin răspunsul din 28.07.2014, i s-a prezentat informația referitor la sumele achitate în calitate de indemnizație de concediu și ajutor material (sub formă de tabelă). Astfel, ajutorul material achitat la concediul anual constituia un salariu lunar în sumă de 4150 lei.

Nefiind de acord cu sumele achitate, la data de 06.08.2014, reclamanta a înaintat Procuraturii Generale o cerere prealabilă prin care a solicitat de a-i fi achitate suplimentar sumele restante în calitate de ajutor material la concediu, câte un salariu lunar pentru fiecare an a câte 4150 lei, iar în total suma de 12 450 lei.

Reclamanta Silvia Ursu indică că prin răspunsul primit la 12.09.2014, i s-a comunicat despre respingerea cererii prealabile, invocându-se stipulările art.8, alin. (1) din Legea nr. 355-XVI din 23.12.2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar.

Astfel, reclamanta Silvia Ursu consideră, că refuzul este neîntemeiat și contrar prevederilor legale, ori conform prevederilor pct. 5.3.12 din Contractul colectiv de muncă încheiat la data de 31.12.2009 între conducerea Procuraturii Republicii Moldova și Asociația Sindicală ramurală a angajaților organelor Procuraturii RM, în conformitate cu stipulările art. 30 alin. (1) al Legii privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar, expres este indicat dreptul salariatului de a i se acorda la concediu anual un ajutor material în mărime de 2 salarii lunare. La fel și pct. 4.4.3 din același Contract indică ca un drept primordial al salariatului „primirea ajutorului material în condițiile prevăzute de Convenția colectivă”. Astfel, reclamanta Silvia Ursu consideră că contrar prevederilor art. 10 din Cod Muncii, prin acțiunile sale conducerea Procuraturii Generale refuză de a recunoaște și de a îndeplini clauzele Contractului Colectiv de Muncă și prevederile Codului Muncii.

Reclamanta mai indică că prin acțiunile Direcției finanțe și logistică a Procuraturii Generale i-a fost lezat, dreptul fundamental la proprietate, consfințit în art. 46 din Constituție și în art. 1 Protocol 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta Silvia Ursu și-a concretizat cerințele (f.d.44-46), solicitând admiterea acțiunii, constatarea ilegalității refuzului Procuraturii Generale precum și obligarea Procuraturii Generale să-i calculeze și să-i achite suma restantă de bani, reținută în perioada 2010-2012 în valoare totală de 12 450 lei, sub formă de ajutor material, calculat la acordarea concediului anual.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Silvia Ursu a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 13.01.2016, Ursu Silvia a declarat apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 s-a respins cererea de apel declarată de Ursu Silvia și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 20 iunie 2016, Ursu Silvia a înaintat cerere de recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015 și a deciziei Curții de

Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 20 aprilie 2016 a fost expediată recurentei la 10.06.2016 (f.d. 117), confirmarea recepționării acesteia la materialele cauzei nu există. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 20.06.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de Ursu Silvia nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Ursu Silvia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ursu Silvia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Ursu Silvia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea